

givet borgerne en større forståelse for det nødvendige arbejde, der udføres.

Men som det fremgår af beslutningsforslaget, vil SF altså gå endnu videre; helt derud – synes jeg, at jeg må sige – hvor der ville være tale om, såfremt forslaget blev vedtaget, at vi ikke længe havde et efterretningsvæsen, der ville kunne udføre sine opgaver. Det ville være til ingen verdens nytte.

Vi er i Danmark og i de vestlige demokratier i øvrigt blevet vant til, at alt inden for regeringsførelse, myndighedsvæsen, offentlig funktion i det hele taget skal foregå åbent, og det er et sundhedstegn, som vi i Dansk Folkeparti er tilhængere af. Men lige præcis når det drejer sig om efterretnings tjenesterne, som har til opgave at opsnuse trusler mod Danmarks sikkerhed, er fuld åbenhed ikke mulig.

Jeg vil ligefrem sige, at fuld åbenhed om efterretnings tjenesterne rummer en indre modsætning. Man arbejder i tjenesterne med sensitive kilder, som ligefrem vil kunne blive bragt i personlig fare, hvis den fulde åbenhed blev en realitet. Man har internationale samarbejdspartnere, som ville afvise fortsat at arbejde sammen med Danmark, hvis denne fulde åbenhed blev gennemført. Tjenesternes informationsstrøm ville simpelt hen tørre ud, og det siger sig selv, at det ville være til ødelæggende skade for Danmarks sikkerhed.

Jeg synes som nævnt, at den nye åbenhed, der nu eksisterer om tjenesternes arbejde, har været gavnlige. Jeg er ikke i tvivl om, at yderligere åbenhed også gradvis vil kunne indføres, uden at det skader Danmarks sikkerhed, og i den forbindelse afventer vi jo med interesse de anbefalinger, der kommer fra det nedsatte udvalg vedrørende tjenesterne, og det vil vi positivt medvirke til mere åbenhed om.

SF's forslag, som vi nu behandler, kan vi derimod ikke støtte.

Formanden:

Tak til hr. Søren Espersen. Og så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Lad mig starte med konklusionen: Det er et ualmindelig dårligt forslag.

Jeg er selv medlem af Kontroludvalget. Det var jeg også i sidste århundrede, og jeg har oplevet mange forskellige forsvarsministre, mange forskellige justitsministre – det er jo dem, der har ansvaret for de to efterretnings tjenester – og

det har været mit indtryk gennem disse mange år, at alle disse justitsministre, uanset om de er kommet fra det ene eller det andet eller det tredje parti, har levet fuldt og helt op til det kontrolansvar, de har. Det gælder en hr. Bjørn Westh, en hr. Frank Jensen, en hr. Jan Trøjborg, en hr. Hans Hækkerup, en hr. Erling Olsen og alle de mange andre, der har haft ansvaret. Den ordning synes jeg helt klart vi skal fortsætte.

Jeg kan huske, da jeg selv var folketingskandidat og kom ind i Folketinget for snart 25 år siden, og så er vi tilbage i sidste årtusinde også, at man hver morgen, eller i hvert fald en gang om ugen, kunne opleve et bestemt folketingsmedlem i radioavisen – jeg skal ikke nævne, hvem det var og fra hvilket parti, det er sådan set ligegyldigt – og hun var altid bekymret. Hun lyttede til radioavisen kl. 5, og kl. 6 var hun så i og var bekymret over et eller andet, og det var hun også kl. 7 og 8. Da der så var gået et år og hun havde bekymret sig, så var det selvfølgelig ikke nok at være bekymret, så det næste år var hun som folketingsmedlem dybt bekymret over skiftende sager, og da det også var brugt op, var hun rystet de næste 2-3 år; hver uge var hun rystet.

Jeg kan huske, at jeg dengang besluttede, at var der én ting, jeg i hvert fald aldrig ville være, så var det at være rystet. Det synes jeg heller ikke sådan passede sig for en gammel soldat at være; der skulle lidt mere til. Men jeg indrømmer blankt, at jeg var meget nær ved at være det, da jeg læste SF's beslutningsforslag.

Kl. 16.15

Det hænger også sammen med, at jeg har været medlem af Retsudvalget i næsten 25 år. Og jeg forstår det simpelt hen ikke, for det er jo SF's retsordfører, fru Anne Baastrup, der er medunderskriver her, en tidligere formand for Retsudvalget, som jeg ellers kender derfra som en person, der godt kender til magtens tredeling: den lovgivende, den udøvende og den dømmende ret.

Der må vi jo konstatere, at det, SF beder om her, er, at dette udvalg på et antal politikere – om det så skal være fem, seks eller otte, er der ikke taget stilling til, det er også lige meget – skal rejse sager. Så det er altså folketingsmedlemmer, der direkte skal rejse sager vedrørende retskendelser, straffesager, tjenestemandssager, eventuelt lukkede retssager, og det er altså hr. Holger K. Nielsen eller hr. Helge Adam Møller eller fru Pia Kjærsgaard, eller hvem der ellers sidder i udvalget, som skal optræde som anklagemyn-